35. נשא. שורשי הברכה במשפחת האבות.

לפנינו שבת פרשת נשא, הפרשה הארוכה ביותר שבחמשה חומשי תורה. מילה אחת, בת שתי אותיות, מקשרת פרשה זו לחג שבועות: המילה כֹּה שבברכת כוהנים: **כֹּה** תְּבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם ... (בראׁ ו 23). חז״ל שואלים מהיכן זכו ישראל בברכת כוהנים? (בראשית רבה מ״ג)? במילים אחרות, בזכות מי נפל בחלקנו את האושר הגדול להתברך בברכה המשולשת?

רבי נחמיה אומר: בזכות אברהם אבינו, שנאמר: וַיֹּאמֶר לוֹ (הקב״ה לאברהם) **כֹּה** יִהְיֶה זַרְעֶךָ: בזכות כֹּה (יִהְיֶה זַרְעֶךָ), זכינו כֹּה (תְּבָרְכוּ).

רבי יהודה אומר: מיצחק אבינו, שנאמר (בראׁ כב 5): וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד **כֹּה**: אלה דברי אברהם לשני נעריו טרם העקידה.

חכמים אומרים: בזכות יעקב אבינו, שנאמר (שמות יט 3): **כֹּה** תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגֵּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. (פסוק שאנחנו קוראים בשבועות).

מהו הקשר הרעיוני המקשר את דברי רבי נחמיה, רבי יהודה וחכמים?

רבי נחמיה אומר, בזכות אברהם אבינו שאמר להקב״ה: ריבונו של עולם! (בראׁ טו 2): מַה תִּתֶּן לִי וְאָנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי. הבטחת לי ששכרי יהיה הרבה מאוד, אבל מה לי ולמקנה, מה לי ולרכושי אם אין לי יורש הממשיך בדרכי. רבי נחמיה חושב שמקור הברכה האמתית הוא **החינוך**, דוגמת אברהם שדאג על המשכיות, ושם את הדגש החזק על הדור הבא, מחונך היטב. בזכות החינוך נוכל להתברך בברכה.

בא רבי יהודה ואומר: זכותו של יצחק גדולה יותר כי במילים וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד כֹּה, הבן הנעקד גילה **מסירות נפש** פלאית. אך ורק בזכות נכונות זו, נוכל לרשת ברכה אמתית ומתמשכת.

חכמים אומרים: בזכות יעקב אבינו שדאג **להקים משפחה** ובית נאמן בישראל, בזכות **כֹּה** תֹאמַר **לְבֵית יַעֲקֹב** וְתַגֵּיד **לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל,** נזכה בברכה **כֹּה** תְּבָרְכוּ. הווה אומר, המשפחה היא מקור כל הברכות.

לכן, מקור הברכה, בבי״ת רבתי, ניתנת לנו הן בזכות אברהם, אבי החינוך, הן בזכות יצחק, אביר ההקרבה והמסירות, הן בזכות יעקב, שדאג להקים בית מיוסד ונאמן בישראל.